

Zending

Een doorsnee christen doet vandaag de dag aan zending. Dat is als vanzelfsprekend. Op de meeste christelijke basisscholen wordt geld opgehaald voor de zending. Grote en kleine kerkgenootschappen hebben elk hun eigen zendingsbond en zendings doelstelling. Toen wij nog klein waren -dat is ongeveer 55 jaar geleden- namen wij elke week een dubbeltje mee voor de zending, en ook zilverpapier en later oude kranten. Dat hoorde er nu eenmaal bij, want het was voor een goed doel.

De zending werd bedreven onder de zwarten in Afrika en andere landen van deze wereld waar het Evangelie nog niet gehoord was.

De kerk(en) zou(den) door zending te bedrijven dienstbaar zijn aan de heilsbedeling van Jahweh met deze wereld. Men wil voldoen aan de opdracht álle volkeren tot Zijn discipelen te maken. Was het Oude Testament in de ogen der kerk(en) nog particulier of beperkt tot Israël, het Nieuwe Testament zou universeel zijn. In Genesis 12:3 heeft Jahweh aan Abraham gezegd, dat in hem álle geslachten van de aardbodem zouden worden gezegend. Wereldwijde zending, daar is kennelijk niets mis mee. Evenwel willen wij bezien welke opdracht Jesjoea (Jezus) gaf aan Zijn discipelen, om te zien of zij daaraan voldaan hebben, en of ook de latere christelijke kerk daaraan gehoor gegeven heeft.

**Zendingsbevel**

De zendingsopdracht -het adres en de geadresseerden- is te lezen o.a. in Mattheus 10:5,6:

Gij zult niet heengaan op den weg der heidenen, en gij zult niet ingaan in enige stad der Samaritanen; maar gaat veel meer tot de VERLOREN SCHAPEN van het HUIS ISRAELS.

Mattheus 15:24: ***Ik ben niet gezonden dan tot de VERLOREN SCHAPEN van het HUIS ISRAELS.***

Mattheus 28:19 ***Gaat dan henen, onderwijst al de volken, dezelve dopende in den Naam des Vaders, en des Zoons, en des Heiligen Geestes; lerende hen onderhouden alles, wat Ik u geboden heb.***

Markus 16:15: ***Gaat heen in de gehele wereld, predikt het evangelie aan alle creaturen.***¹

Lukas 24:47: ***En in Zijn naam gepredikt worden bekering en vergeving der zonden, onder alle volken, beginnende van Jeruzalem.***

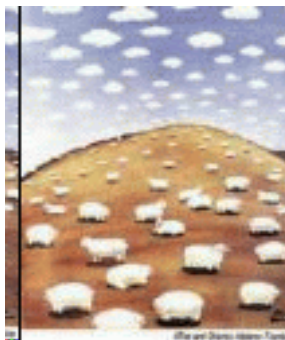
De verloren schapen zijn Israëlieten, zie Jeremia 50:6

Mijn volk waren verloren schapen, hun herders hadden hen verleid, zij hadden hen gevoerd naar de bergen, zij gingen van berg tot heuvel, zij vergaten hun legering.

¹ Het is alom bekend dat het laatste gedeelte van Marcus 16 een latere invoeging is. Mattheus en Lucas hebben zich echter wel op Marcus geïnteresseerd.

Bij het lezen van de hier bovengenoemde teksten zien wij dat Jesjoea Zich in Mattheus 10 en 15 beperkt in Zijn opdracht aan de discipelen en hen slechts zend naar één specifiek adres n.l. tot de verloren schapen als geadresseerden! Heeft onze Meester Zich in dezen schromelijk vergist toen Hij Zijn discipelen uitzond, met de nadrukkelijke opdracht om slechts te gaan tot de verloren schapen van het Huis Israels?

Men zou deze opdracht zelfs niet eens voltooid hebben, of de wederkomst zou er dan reeds zijn! Ze moesten alle steden van



Verloren schapen

Israel bezoeken en zouden daarmee niet eens klaar komen, zie

Mattheus 10:23 *Wanneer zij u dan in deze stad vervolgen, vliedt in de andere; want voorwaar zeg ik u: Gij zult uw reis door de steden Israels niet geeindigd hebben, of de Zoon des mensen zal gekomen zijn.*

Om een antwoord te vinden op bovengenoemde schijnbare tegenstelling het volgende: Wat wordt er in de verschillende vertalingen van de Bijbel bedoeld met het woord "heidenen"? Het Griekse woord voor heidenen is **etnon of etnos**.

De Statenvertalers hebben 'etnos' praktisch altijd door "heidenen" vertaald, wat onterecht en verwarrend is. Het heeft in de eerste plaats de betekenis van **volkeren** (etnos), en dan nog wel allereerst de etnische Israel-volkeren, die hun identiteit hadden verloren vanwege de scheidbrief. Die verheidenste leden van de 12 stammen in de verstrooiing waren en bleven desondanks nog wel etnische Israelieten! Heidenen draagt meestal de betekenis van veelgodendom. De twaalf stammen in de verstrooiing waren aan de heidenen gelijk geworden, overgegaan tot veelgodendom.

In Handelingen 10:34 staat dat elk volk Hem welgevallig is, en dat wordt ook in Exodus 12:48; Jesaja 56:8; Zacharia 2:11 gezegd, en

dat zijn dan "vreemdelingen" wat niet ziet op kleurlingen, maar ziet op Semieten, en of Israëlieten in de verstrooiing.

Israel blijft apart, Openbaring 7:4-10.

Ook het hernieuwde Verbond is voor Israel, Hebrreeën 8:7, 10:16 en Jeremia 31:33.

Etnos ziet op een etnische groep of stam(men) buiten Juda/Israël, maar die nog wel raciaal verbonden bleven met Juda/Israel.

In diverse Bijbelvertalingen is dit woord etnos door elkaar vertaald. De ene keer heeft men het door volk vertaald, de andere keer door heidenen, en dan weer door natie, en ook wel door vreemdeling.

In Handelingen 13:15 is etnos vertaald door volk, en Paulus noemt



Andere rassen

dit "volk" in vers 16 "Gij Israëlitische mannen", en in vers 27 noemt hij hen "kinderen van Abraham", maar -en nu komt het- in vers 42 heeft men etnos ineens vertaald door heidenen (de St.Vert.) terwijl andere vertalingen er volk van hebben gemaakt.

Paulus sprak hier niet tegen wilde heidenen, maar tegen Israëlieten die buiten het jodendom verkeerden! Dit blijkt o.a. uit het feit dat zij de sabbat

hielden, vers 44,45.

De foutieve vertalingen hebben er mede voor gezorgd dat de twaalf stammen verborgen zijn gehouden.

Zo heeft men ook algemeen het Hebrreeuwse woord goyim vertaald door heidenen, terwijl dat eveneens volkeren betekent.

Die volkeren zijn Israël-volkeren die met andere namen werden genoemd, zoals in Jesaja 65:13-15 staat.

Etnikos = waar ons woordje etnisch, dat is 'ras', vandaan komt.

Op het Apostelconvent te Jeruzalem (zie Handelingen 15) grijpt Jakobus, wanneer hij over de “heidenen” (ethnos = volkeren) spreekt, terug naar de belofte aan deze volkeren, zoals gedaan in Amos 9:11-12, n.l. dat over hen de tabernakel Davids weer zal worden opgericht. Dit wijst op het herstel van het Huis Davids als koning over Israel, en wel voor de overblijvende mensen, zoals in Handelingen 15 staat. Dus voor de herstellende Israëlieten.

De zendingsopdracht moet zo bezien heel doelgericht en beperkt zijn, n.l. tot de **steden Israëls!** En de rest van de mensheid dan, zoals in Markus 16:15 en Lukas 24:47 zou staan? Wat was de feitelijke boodschap welke Jesjoea aan Zijn discipelen gaf? En voor wie kwam Hij om hen los te kopen, om het koninkrijk van Jahweh te herstellen? Hij kwam voor Zijn eigen volk, zie wat er in Lukas 1:68-71 door Zacharia over Hem wordt gezegd:



Kanaän/Palestina

67 ¶ *En Zacharias, zijn vader, werd vervuld met den Heiligen Geest, en profeteerde, zeggende:*

68 *Geloofd zij de Heere, de God Israëls, want Hij heeft bezocht, en verlossing te weeg gebracht **Zijn volke**;*

69 *En heeft een hoorn der zaligheid ons opgericht, in het huis van David, Zijn knecht;*

Lukas 1:33 En Hij zal over het huis Jakobs Koning zijn in der eeuwigheid, en Zijns Koninkrijks zal geen einde zijn.

Simeon in zijn lofzang zegt het volgende, Lukas 2:31-32:

30 *Want mijn ogen hebben Uw zaligheid gezien,*

31 *Die Gij bereid hebt voor het aangezicht van al de volken:*

32 *Een Licht tot verlichting der heidenen, en tot heerlijkheid van **Uw volk Israel.***

In Mattheus 3:12 lezen wij het specifieke doel van Jesjoea's komst:

maar Die na mij komt, is sterker dan ik, Wiens schoenen ik niet waardig ben Hem na te dragen; Die zal u met den Heiligen Geest en met vuur dopen.

12 *Wiens wan in Zijn hand is, en **Hij zal Zijn dorsvloer doorzuiveren, en Zijn tarwe in Zijn schuur samenbrengen, en zal het kaf met onuitblusselijk vuur verbranden.***

De dorsvloer is er om het koren uit de aren te slaan, en om het kaf van het koren te scheiden. De tarwe blijft over en het kaf wordt verbrand. Onkruid kan nooit tarwe worden. Zizanion verschilt in de vrucht van zion-zaad.



Tarwe aren

Er zijn dus volksvreemde elementen (het kaf) in Israel (de tarwe) binnengeslopen die eruit moeten worden verwijderd. Dat lezen wij ook in Mattheus 13:

24 ¶ *Een andere gelijkenis heeft Hij hun voorgesteld, zeggende: Het Koninkrijk der hemelen is gelijk aan een mens, die **goed zaad** zaaide in zijn akker.*

25 *En als de mensen sliepen, kwam zijn vijand, en zaaide **onkruid** midden in de tarwe, en ging weg.*

26 *Toen het nu tot kruid opgeschoten was, en vrucht voortbracht, toen openbaarde zich ook het onkruid.*

27 En de dienstknechten van den heer des huizes gingen en zeiden tot hem: Heere! hebt gij niet goed zaad in uw akker gezaaid? Van waar heeft hij dan dit onkruid?

28 En hij zeide tot hen: Een vijandig mens heeft dat gedaan. En de dienstknechten zeiden tot hem: Wilt gij dan, dat wij heengaan en datzelve vergaderen?

29 Maar hij zeide: Neen, opdat gij, het onkruid vergaderende, ook mogelijk met hetzelfde de tarwe niet uittrekt.

30 Laat ze beiden te zamen opwassen tot den oogst, en in den tijd des oogstes zal ik tot de maaiers zeggen: **Vergadert eerst dat onkruid, en bindt het in busselen, om hetzelfde te verbranden; maar brengt de tarwe samen in mijn schuur.**



Onkruid, ongewenst groen

Wat (wie) is het onkruid? Hoe zit het nu? Er wordt toch ook gesproken over “heidenen”, over “alle volkeren”?

In Mattheus 28:19 en Lukas 24:47 is sprake van een opdracht om uit te gaan

de
ren, de
s. Welke
n en naties
en dat



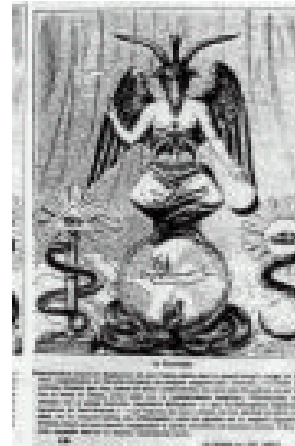
Ouderwetse dorsvloer met schuur

naar
volke
natie
volke
zoud
zijn?

Aan Abraham wordt gezegd dat uit hem vele naties en volken zullen voortkomen. Genesis 17:6; Ezechiël 2:3. Dat is Israël, gesplitst in opstandige naties. Naties komt voort van het Griekse woordje **ethnos**. Die naties van Israel hadden hun identiteit verloren, maar worden vanwege hun afkomst nog wél als schapen gezien, verloren schapen.

Het onkruid wijst naar de bokken, die geheel verschillend zijn van de schapen, zie Jesaja 14:9, de bokken der aarde, dat wijst naar volkeren, de zogenaamde bok-volkeren.

Mattheüs 25:32 En voor Hem zullen al de volken vergaderd worden, en Hij zal ze van elkander scheiden, gelijk de herder de schapen van de bokken scheidt.



Bafomet, de bokgod

Algemeen is door de christelijke kerk de zendingsofdracht opgevat als zijnde een opdracht om de blijde boodschap van het Evangelie aan alle rassen, volkeren, naties en talen te verkondigen.

Hebben de discipelen de zendingsofdracht wel goed begrepen? Het is immers oppassen geblazen dat men niet naar het verkeerde adres gaat, men naar

de bok-volkeren gaat met het Evangelie. Dat zou alsdan paarden zijn die men voor de zwijnen werpt. Men hoeft aan het “onkruid” niet het Evangelie des Koninkrijks te verkondigen. Men mag weliswaar niet het onkruid uittrekken, want mogelijk zou er nog een goede plant tussen kunnen zitten. Individueel kan er echter best een goed zaad tussen zitten, zoals in het geval van Mattheus



De gehele wereld

15:26vv. De discipelen vertoefden temidden van de **wolven**, zie Mattheus 10:16, dit wijst naar een zeer kwaadaardig soort mensen. Jesjoea noemt hen “dit geslacht” van moordenaars, dat Abel gedood heeft tot Zacharia toe. Het bloed zal van hen geëist worden! En in Johannes 8:44 geeft Hij hen de naam “adderengebroid”.

Paulus schrijft dat zijn evangelie reeds de “**hele wereld**” heeft bereikt, 1Colossenzen 1:3-6,23. Paulus is echter nooit over de hele wereld geweest. Het begrip 'wereld' is dan ook iets geheel anders dan wat men er nú onder verstaat.

Wereld = kosmos, Strongs conc. 2889= **orderly arrangement**.

Dat ziet in dit geval op de geordende samenleving. Paulus stichtte gemeenten in klein Azië, n.l. daar waar de verloren schapen van het Huis Israëls waren.

In 1Corinthe 10:1-4 zegt hij tot de Corinthiërs dat “**onze vaders allen door de zee zijn gegaan, en allen onder de wolk waren**”.

Paulus duidt hiermee onmiskenbaar aan dat de voorvaderen der Corinthiërs aan wie de brief is gericht, raciale Israëlieten waren!

Aan de Galaten schrijft hij dat “**wij allen onder de wet waren**”, **3:23**. Alléén Israël was onder de wet. Dus waren de Galaten **eveneens Israëlieten!**

Aan Efeze schrijft hij dat zij “**vervreemd waren van hun burgerschap, van de verbonden en beloften**”. **2:12**.

Alléén een echte Israëliet kan vervreemden van datgene dat hij tevoren bezat.

Paulus bad gedurig voor de twaalf geslachten, Hand.26:7.

Ook Jakobus 1:1 richt zijn brief tot de verstrooiden van de twaalf stammen Israëls.

Jeremia 31:1 spreekt over het herstel van álle twaalf stammen.

Petrus noemt hen een **uitverkoren geslacht**, 1Petrus 2:9, en zie daarbij Deuteronomium 7:6.

Het Evangelie des Koninkrijks moest uitsluitend gericht zijn tot de **verloren schapen van het Huis Israëls!**

Wat hebben wij dan te denken van de volgende teksten:

Jesaja 18. “Morenland zal zich bekeren”. Dat ziet niet op de kleurlingen, maar op het land met de zéér vele rivieren! Jesaja 33:21. Welk land op aarde wordt doorsneden door talloze rivieren, wateren en stromen? **Nederland!** Momenteel zou men ons land vanwege de vele allochtonen wel “Morenland” kunnen noemen!

Waar is het licht op de kandelaar gezet, en waar heeft de Gemeente van Jesjoea gebloeid, en waar is er nog een overblijfsel? In Noord West Europa, en daar waar de blanken zijn heengegaan.

Heidenen, Grieken en Hellenen

De Apostelen zijn niet de gehele wereld overgetrokken, maar zij hebben zich beperkt tot de verloren schapen, die vooral onder de Grieken zaten, en aan de heidenen gelijk waren geworden.

In Johannes 7:35 staat niet in de Griekse tekst: 'verstrooide Grieken', maar er staat letterlijk: '**verstrooiden onder de Grieken**', d.w.z. de verstrooide schapen van het Huis Israëls ónder de Grieken!



Wolf in schaapskleren

Een Helleen is volgens Strongs Conc.1672 een Griekssprekende Israëliet, die niet meer als Israëliet herkenbaar was, aan de heidenen gelijk was geworden (geassimileerd).

Er is dus géén verschil tussen Griek/Helleen én een verloren schaap, én

een Judahiet van het huis Juda. Het huis Juda was grotendeels met het Noorderrijk weggevoerd.

Romeinen 1:14; 2:9; 3:9; 10:12,13; 1Corinthe 1:22-25; 10:31-33.



Olijfbboom

Paulus spreekt van drie groepen mensen, waarvan er velen (niet állen) gered zullen worden, n.l.:

1e. de etnische Israëlieten onder Juda en de Grieken.

2e. de etnische Israëlieten die niet meer als Israël en Juda konden worden herkend.

3. de volksgemeente die buiten Juda en de Grieken vertoefde, n.l. de rest van de twaalf stammen in de verstrooiing.

Personen uit de 1e en 2e groep zijn volgens Romeinen 11:16-23 de **tamme olijftakken**, en de 3e groep is de **wilde olijftakken** (wild geworden, dus verwilderd, maar nog wel herstelbaar).

De apostelen zijn nimmer naar alle volkeren der aarde gegaan! Pas latere zendingswerkers zijn naar alle vreemde volkeren gegaan, en vooral Rome wilde hierdoor de macht uitbreiden.

Israëlieten, Heidenen en de zendingsopdracht

Iedereen weet dat de echte kern van het christendom in Noord West Europa zit, de christelijke volkeren wonende in de kustlanden rond de Noordzee, en zij die hiervan uit zijn gegaan.

De Bijbel is voor Israël geschreven, en Elohim is de God van Abraham, Izaak en Jakob, de God der vaders. De goden der andere volkeren zijn meestal een afgoden.

De opdracht om andere niet-Israëlvolkren tot discipelen te maken is er niet. De Apostelen werden naar de verstrooide schapen van het Huis Israëls gezonden.

Tijdens Pinksteren, toen de H.Geest werd uitgestort, waren er niet een grote massa pure heidenen in Jeruzalem. Nee, het waren Israëlieten van de twaalf stammen in de verstrooiing die naar de hoogtijdagen kwamen. Zij hoorden elk in de landstaal waar zij² woonden de apostelen spreken. Niet-Israëlvolkren hebben in het "Godsplan" naar wij menen en hopen een heel andere plaats. Zij kunnen als etnisch volk niet ingelijfd of geadopteerd worden in Israël, wel als individu. De wereld is geschapen en Jahweh koos er één Verbondsvolk uit, en allen die zich daarbij aansluiten behoren daartoe. De meesten willen zich niet aansluiten, en sommigen kunnen zich in het geheel niet aansluiten, daar zij geen "tarwe" zijn.

De Ethiopische "moorman" was kennelijk een Israëliet; die kamerling was, zoals Mozes ook bij Farao in huis was, en hij een Egyptisch man wordt genoemd, hoewel hij een Hebreër was.

Wat heeft een gekleurde in Jeruzalem te zoeken? Zou hij zelfs Hebreeuws of Grieks hebben kunnen lezen in Jesaja?

De kamerling of moorman lezen wij in Handelingen 8:26-40:

(Vers 37 is een latere toevoeging en hoort niet in de grondtekst.) De moorman was naar Jeruzalem gegaan om te aanbidden. Hij was de



De kamerling leest Jesaja

vertrouwing van de koning, want niet-Israëlieten vertrouwen elkaar slecht, en nemen daarvoor een blanke. In de grondtaal staat dat hij een euneuch was, dat is een ontmande. Hij mocht daardoor



Vershillende etnische soorten

nooit meer zitting nemen in de vergadering der gemeente in Israel. Hij moest opletten dat er in de kamers van de vrouwen bij de koning geen vreemde dingen zouden gebeuren, en moest zelf natuurlijk resistent zijn tegen al die vrouwen, en vandaar de castratie. Zo'n kamerbewaarder noemde men 'kamerling'. Hij las

waarschijnlijk de septuagint, dat is de Griekse vertaling van het O.T. Grieks was de communicatietaal der verstrooiden.

Ten tijde van Israëls verdrukking in Egypte zijn er hele stamdelen tussen uit geknepen. Sommigen naar Spanje, anderen langs de Nijl naar o.a. Ethiopië. Mogelijk was de kamerling hiervan afkomstig.

Rome is er reeds vroeg mee begonnen van het christendom een hutsput te maken, en uit alle niet-Israëlvolkere "christenen" te fabriceren. De Heiland stierf slechts voor Zijn volk Israel.

Wereldwijde zending in de zin van discipelen maken is geen Bijbelse opdracht. De niet-isrelvolkeren zullen -naar wij denken- elk een eigen taak krijgen in het Koninkrijk van Elohim, naast en onder Israel. Men mag best ontwikkelingshulp verlenen aan die volkeren, maar maak hen niet massaal als volk tot christenen.²

² Het is dus niet de bedoeling en opdracht van Jesjoea aan ons om een kruistocht te beginnen over de hele wereld om andere rassen te bekeren, met daarbij het neven-effect dat daar tegelijkertijd de Westerse cultuur met al zijn verspillende kanten ingevoerd wordt, o.a. de vermenging van volkeren en soorten.

Delen alle niet-Israëlvolkere in het verlossingswerk?

Onze voorvaderen hadden tijdens de middeleeuwen tot aan de Reformatie weinig of geen moeite met de niet-Israëlvolkere, want die leefden in de binnenlanden, en, de christelijke religie was die van de blanken. In de tijd van de Reformatie kwamen de ontdekkingsreizen, en ontdekte men allerlei vreemde volkeren, die als slaven werden geïmporteerd. Men hield die volkeren wél buiten de "kerk". In onze eeuw is men daar anders over gaan denken. Men is de andere volkeren gaan beschouwen als "mensen met een ziel" die óók gered moesten worden van de zondeval in Adam. Er is daaruit een **multi-raciaale en kleurenblinde samenleving** ontstaan. Rome was de voorste in de gelederen die zending ging bedrijven onder deze vreemde volkeren, en de Protestanten zijn hen hierin gevolgd.

Men meende stellig dat men vanwege het geloof "**alle vreemde niet-Israëlvolkere tot Zijn discipelen**" moest gaan maken.



Logo van een wereldzendingbond

De grote invasie allochtonen die wij kennen uit onze tijd, is o.a. het resultaat van deze zendingsijver. Staat de Bijbel een multi-raciaale samenleving en kleurenblinde kerk voor? Is het christelijk geloof een religie voor álle vreemde volkeren?

Wat is het verlossingswerk van de Messias? Het is het terugkopen (lutron in het Grieks), bevrijden,

beveiligen, vrijmaken van Zijn volk. Dat is alléén voor Zijn eigen volk als volk!

Hebben álle niet-Israëlvolkere in Adam gezondigd? Nee, dat is onmogelijk. Hosea 6:7 Alleen het Adams geslacht zondigde, Romeinen 5:12.

De Bijbel leert géén "verlossing" (loskoping vanwege de scheidbrief) van alle vreemde volkeren.

De Bruid, het lichaam van de Messias, wordt slechts gevormd uit 144.000 Israëlieten. Andere vreemde volken stonden niet onder de Wet, Galaten 4:4,5. De Wet was alleen voor Israel, Psalm 147:19-20. Een **biologische** vereniging van alle etnisch verschillende volkeren in een onmogelijkheid, maar ook een **geestelijke** vereniging van alle rassen behoort kennelijk nog tot de onmogelijkheden, gezien de vele onderlinge oorlogen.

De Messias kwam alléén voor Zijn eigen volk (schapen), Johannes 1:11,31; Hebr. 2:16; Lukas 1:54; Mattheus 15:24.

Om Zijn volk te verlossen moest Hij genetisch één hunner zijn. Hij was géén bastaard of halfbloed, maar was van het zaad Abrahams, Hebr. 2:16, 7:14; Romeinen 1:3.

Een bastaard mag **nooit** in de vergadering van Jahweh komen, zie Deuteronomium 23:2. De Bijbel is een expliciet Israel-boek, dit staat o.a. in een voorwoord van de Koran. Zij zien het beter dan menige blanke christen! Romeinen 9:4-5; 15:24.

De Schrift toont dat de **lossing uitsluitend voor Israel** is, zie o.a. Leviticus 25:47-49; Ruth. 3:8-18, 4:1-12; 1 Petrus 1:19-20.

Wanneer alle rassen in de verlossing delen, moet óók het **(her-)nieuwe verbond multi-raciaal** zijn!

Maar wat lezen wij in Jeremia 31 en Jesaja 51:7? Dat het nieuwe verbond **uitsluitend** gemaakt is met Israel!

Niet alle etnische vreemde volkeren stammen van Adam, noch van **Cham**. Zij delen niet in de vloek, noch in de beloften! Wat is dan hun plaats en toekomst? Welnu, dat openbaart de Bijbel **niet!**



De Bijbel is het boek voor Israel, en niet voor de andere volkeren!

Bezwaar: er staat toch in Handelingen 17:26 dat het ganse mensengeslacht uit één bloede is geschapen?

Ten bewijs: Het woordje "bloed" staat niet in de grondtekst. Het is er door de vertalers bijgevoegd. Het "ganse mensengeslacht" omvat slechts het blanke Adamsras. Het gaat er dan ook om dat uit één stamvader de latere volkeren als Israel en Edom zijn ontsproten, nla. Uit Jakob en Ezau.

In Hosea 5:7 staat: "want zij hebben vreemde kinderen gewonnen", dat zijn bastaarden, wat verboden is. In Hosea 7:8 staat dat Efraim zich "verward" heeft met de volkeren, dat is zonde van hoererij, 6:10. Israel is een apart volk, dat **alleen** zal wonen! De "naaste" van een Israëliet is dan ook geen "verre", geen onbekend individu ergens in de binnenlanden van een vreemd land,

Het gaat in Handelingen 13:16,17,23 om de kinderen van Abraham, 46,47 die aan het uiterste der aarde zijn gaan wonen. Het zijn in Handelingen 2:22 de Israëlitische mannen.

Handelingen 1:6 het gaat om het herstel van het Koninkrijk, dat aan Israël was gegeven, waarvan de discipelen getuigen zijn, vers 8, en 10:6.7.

Wij hopen met deze lezing een bijdrage te hebben geleverd, om de Schrift te gaan lezen zoals dat overeenkomt met de bedoeling van Jahweh.

1 Petrus 2:25 Want gij waart als dwalende schapen; maar gij zijt nu bekeerd tot den Herder en Opziener uwer zielen.

Ergo, de mensen aan wie Petrus schrijft waren Israëlieten, waren verloren en dwalende schapen, dat blijkt uit vers 10 *Gij, die eertijds geen volk waart (Lo-Ammi), maar nu Gods volk zijt; die eertijds niet ontfermd waart, maar nu ontfermd zijt geworden (Lo-Ruchame en Ammi).* Zij woonden in de verstrooiing, in: zie

1 ¶ Petrus, een apostel van Jezus Christus, aan de vreemdelingen (vervreemde Israëlieten), verstrooid in Pontus, Galatie, Kappadocie, Azie en Bithynie,

Petrus schrijft tot de ecclectoi, dat zijn de gekozenen ronddolende schapen Israëls in de diaspora.